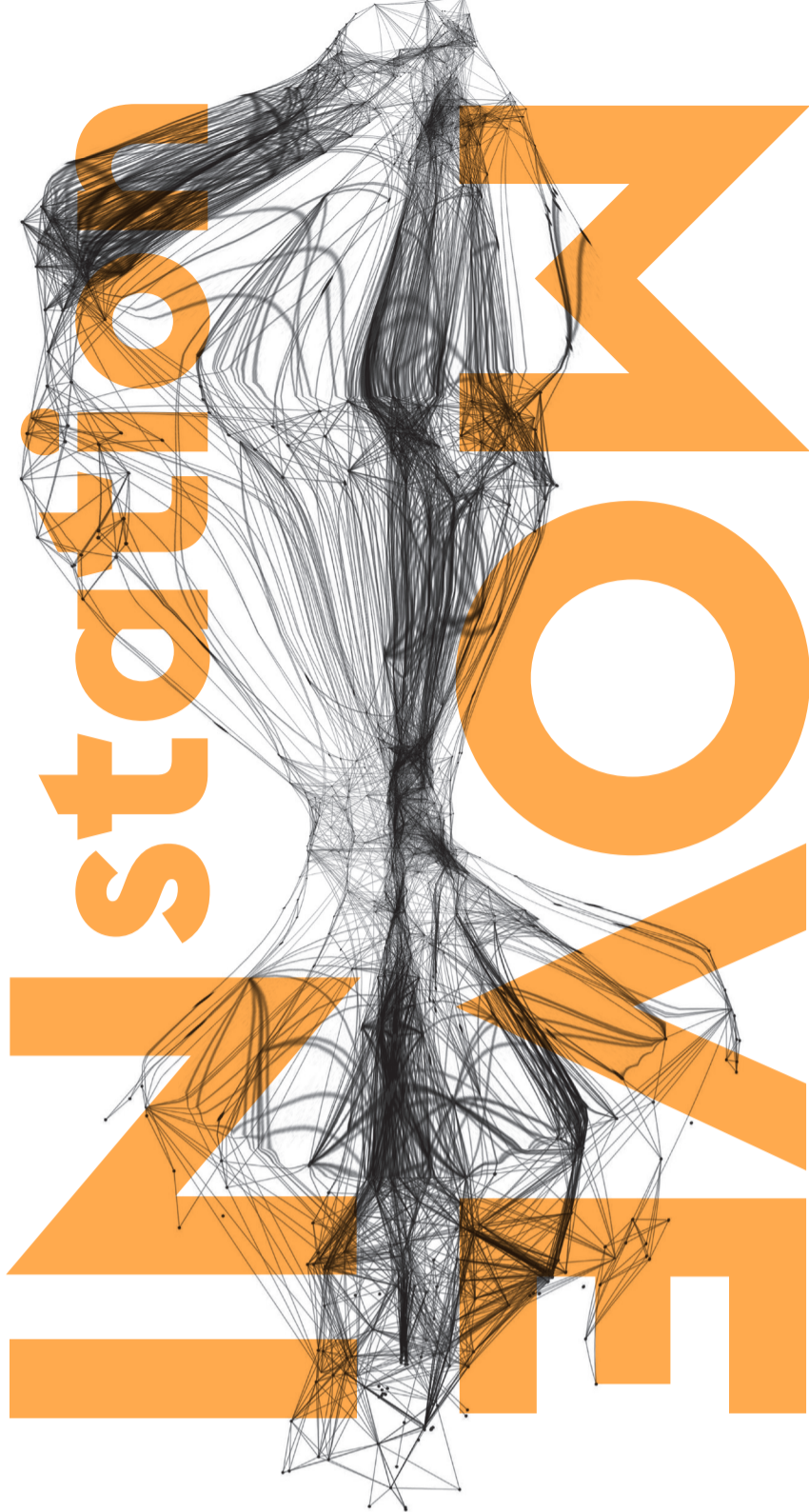

Move in Station
Festival divadla, které to má tak trochu jinak
12-18 \ 4 \ 2016

in Station

Svým příběhem naprav svět!

Již po jedenácté otvíráme plzeňskému publiku svátek hledačského a experimentujícího divadla, festival Move in Station. V pěti festivalových dnech zkusíte setkání s různými podobami současného divadla, které vzniká v nezávislých produkcích. Letos nabídneme setkání s pohybovým i lyrickým divadlem, otevřeme také prostor ke tvůrčím setkáním pro studenty plzeňských škol.

Každý rok prochází celým festivalem společný motiv, tím letošním bude vyprávění, promluva, monolog, osobní příběh s osobním ručením za realitu, za proměnu světa. Ano, z našeho života se vyprávění tváří v tvář postupně vytrácí. Za náhražkou všech dotekových displejů mizí také bytostné lidské sdílení, soundléžnost, kterou společné vyprávění spoluvytváří. Divadlo je jeden z posledních prostorů, kde se lze s osobním vyprávěním potkat. Přijďte to zkusit. Poslechněte hlas, dech srdce performerů nezakrytých maskou a makeupem! Ano, všechna letošní představení festivalu Move in Station jsou osobitými adaptacemi monologických, původně literárních sdělení, jichž se ujali tvůrci z různých zákoutí performing arts. Univerzální divadelní prostor obnovené Hemžič se zastávky (Moving Station) tak může být i pro Vás místem setkání s výsostnou jevištní interpretací výjimečného valického monologu polské spisovatelky hvězdy Doroty Masłowské (Den bez Rusáka – Divadlo XIO z pražských Strašnic). O silný literární text se opírá také Třetí lež vzniklá v produkci MeetFactory, dramaturg Matěj Samec působivě připravil spolu s režisérem Alešem Čermákem prostor Agoty Kristof pro suverénní herecký výkon Jakuba Gottwalda. Tradičně nebude chybět na Jižním předměstí ani fyzické divadlo. Přímo v Moving Station vznikala inscenace Vypravěč (podle příběhu Atiqa Rahimi Kámen trpělivosti) performerky Cecile Da Costa souboru Spitfire Company. S dotekem nového cirkusu můžete počítat v představení Mimo provoz v podání mezinárodní skupiny výborných mladých performerů (Eliška Brtnická, Stéphanie N'Duhirahe, Florent Golfier a Tomsa Legierski). Vyhraněnou scénickou akci jsou také Zlámána slova (Broken words) – drsná poezie čínského disidenta Liao I-wua v přednesu Pavla Zajíčka (např. DG 307) v souzvuku s hudbou Tomáše Vtípila a videoartové stopy Petry Bučkové. Čtvrtý ročník festivalu Move in Station také nabídne představení a tvůrčí dílnu pro školy. Monolog z domácí produkce O Dolfíčkově a Vlastě (divadelní společenství TYAN) je scénickým vyprávěním, ve kterém se velmi osobní příběh potkává s velkými dějními.

Cílem festivalu Move in Station není jen prezentovat divadlo, ale také potkat se s tvůrci, najít příležitost poznat se, dozvědět se více o sobě, o dílech a cestách, a proto i letos počítáme s diskusí diváků s performerem a tvůrci nabízených děl. I to je náš příspěvek k hlavnímu letošnímu tématu, k vyprávění.

Vážení diváci, přátelé, v čase bujícího jara Vás srdečně zveme k nám do divadla, do rekonstruované nádražní budovy, jejíž genia loci spojené s procházením tisíců a tisíců osobních příběhů nadále následujeme naší divadelní cestou. Právě osobní vyprávění a strhující zaujetí příběhem je naším letošním pozváním. Těšíme se na Vás a na Vaše příběhy!

Roman Černík / umělecký ředitel centra JOHAN

PROGRAM

DEN BEZ RUSÁKA (Divadlo XIO)

12. 4. 2016 / 20.00

foto: Dita Havránková

Chci tam jet jenom s tebou. „Protože je Den Bez Rusáka a ve městě musí bejt všechno cool, vohňostroj starostovi až do prdele, zdravý vobčani s grilem na balkóně.“ Magda říká, že mezi ní a Silným je konec. Andžela má svůj vlastní, nevopakovatelný styl. Nechce se vázat, ale kdyby se našel někdo, kdo má rád bedminton, pak by třeba... Nata Zevlová je dneska nasraná, protože na celým městě není perník. Ala studuje ekonomii, má ráda dobrý film, neposlouchá žádný hudební styl, ráda by poznala slušného chlapce bez závislosti ve věku od dvaceti pěti do třiceti let za účelem vážného, kultivovaného vztahu. Arleta tady z toho má doslova stihu, takovou stihu, že o tom tady píše knížku. Zejtra bude na městě probíhat Den Bez Rusáka, takovej festák. A než se rozkoukaj, než jim docvakne, že tohle to je teda konec všeho dobrého, přísnou vzduchu je vypnuté a šlus, konec, není počasí, je černý počasí. Divadelní adaptace výjimečného románu mladé polské autorky, který u nás vyšel pod titulem Červená a bílá.

Příklad: Barbora Gregorová
Dramatizace: Matěj Samec
Režie: Ewa Zembok
Dramaturgie: Matěj Samec, Lenka Kolihová Havlíková
Výprava: Jana Hauskrechtová
Hrají: BioMasha, Anna Císařová, Eva Josefíková, Lída Němečková, Týna Průchová a Jakub Gottwald

TŘETÍ LEŽ (MeetFactory)

18. 4. 2016 / 20.00

foto: Michal Uřeš

Monodrama podle románové trilogie maďarsko-švýcarské autorky Agoty Kristof. Surovost světa, která je obklopuje, je třeba pochopit, vzít ji za svou, a přelstít ji. Existuje nějaký návod, jak bez výčitek zabít člověka? „Jednoho dne lidé říkají, že je příměří a že je konec války. Nazítí lidé říkají, že je nová válka a že válka pokračuje.“ Dospívající dvojčata přiveze matka z Velkého města na venkov k babičce, které sousedé neřeknou jinak než Čarodějnice. Je válka, ve městě není co jíst. Brzy se ukáže, že život s babičkou na kruté vesnici může být pro dvojčata životu nebezpečnější než bomby dopadající na město. Chlapci, vykazující se mimořádně racionální inteligencí najdou způsob, jak bez úhony přežít. Surovost světa, který je obklopuje, je třeba pochopit, vzít ji za svou, a přelstít ji. Existuje nějaký návod, jak bez výčitek zabít člověka? Kde se v člověku bere chuť vzít spravedlnost do vlastních rukou a jednat? Je potřeba se vyvarovat fascinace zlem a nebo se naopak nechat zlem opojit, učinit ze sebe monstrem, které má odvahu se vzepřít veškerým mravním zábránám? Podle knih „Velký sešit, Důkaz, Třetí lež“ od Agoty Kristof, jež původně publikoval Editions du Seuil v Paříži. Autorce se za toto dílo, vykazující se úsečným, chladným a čistým stylem, až na kost oproštěným od zbytností, dostalo několika literárních ocenění a přineslo jí světový věhlas.

Režie: Aleš Čermák
Koncept / scénář: Aleš Čermák, Matěj Samec
Hudba: Matouš Hejl
Výprava: Aleš Čermák, BioMasha
Produkce: Dominika Andrašková
Účinkují: Jakub Gottwald

PRO ŠKOLY O DOLFÍČKOVĚ A VLASTĚ (společenství TYAN)

14. a 18. 4. 2016 / 10.00

Velmi osobní vyprávění o cestě nejen po kolejích. Autorské představení Romana Černíka oceněné na festivalech Loutkářská Chrudim a Wolkrův Prostějov. Životní pout dědečka Adolfa se stala nejen osobním vyznáním lásky, ale zároveň procházkou dvacátým stoletím v západních Čechách. Přes drobné, domácími loutkami i jejich polotvary nebo troskami zpracované, osudové situace nabízí tragikomický pohled na osobní situace malého člověka uprostřed velkých dějin. Roman Černík ve své performanci ohledává hranici mezi osobním vyprávěním a divadlem, výsledkem je působivá a v každém představení jedinečná jevištní akce. Po představení následuje tvůrčí dílna.

Režie: Roman Černík
Hrají: Roman Černík
Scénografie: Masha Černíková

foto: Vít Štaif

Praktické informace:
Vstupenky či permanentky na festival je možno zakoupit v online předprodeji přes Plzeňskou vstupenku, přes GoOut či přímo na Moving Station od pondělí do pátku, vždy v čase 10.00-18.00.

Kontakt: Petra Štěpánová,
petra.stepanova@johancentrum.cz,
+420 775 131 003

BROKEN WORDS (Liao I-wu, Ivo Hucl, Tomáš Vtípil, Pavel Zajíček a Petra Bučková)

13. 4. 2016 / 20.00

Broken words je společný projekt čínského exilového spisovatele a básníka Liao I-wua, plzeňského básníka Ivo Hucla a umělců soustředěných kolem skupiny DG 307 – skladatele a multiinstrumentalisty Tomáše Vtípila, hudebníka a básníka Pavla Zajíčka a filmařky Petry Bučkové. Je to především pokus o překročení hranic mezi rozdílnými kulturami, odlišnými jazyky a různými filosofickými koncepty, ale též mezi uměleckými žánry. Liao I-wu i Ivo Hucl mají s překračováním a bořením těchto zbytných bariér hluboké zkušenosti. I-wu mnohokrát narazil na mantinely slepých ideologií a byl dokonce donucen fyzicky překročit hranice rodné Číny, svého domova. Ivo Hucl vykročil opačnou cestou. Z bezpečí vlastní kultury se díky inspiracím východními filosofii vydal hledat hranice a kořeny vlastní řeči směrem k jakési „básnické definitivě“.

MIMO PROVOZ (Eliška Brtnická, Stéphanie N'Duhirahe, Florent Golfier a Tomsa Legierski / Adam Joura)

14. 4. 2016 / 20.00

foto: Vojtěch Brtnický

Veřejné záchodky o polední pauze. Propojení pohybového divadla a nového cirkusu. Veřejné záchodky jsou svět sám pro sebe. Bzučící zářivky, kapající kohoutek, nanevšest zbloudilí turisté. Neosobní prostor, "ne-místo", které zdánlivě nemá žádný potenciál a lidé jím každý den jen procházejí. Anebo naopak místo klidu, ticha a času na svoji polední pauzu? ☞

Námět: Vít Neznal, Tamara Kováčová, Tomáš Hajzler
Hrají: Eliška Brtnická, Stéphanie N'Duhirahe, Florent Golfier a Tomsa Legierski / Adam Joura
Režie: Vít Neznal
Hudba: Matouš Hejl
Light design: Michal Kříž
Produkce: SE.S.TA

VYPRAVĚČ (Spitfire Company)

17. 4. 2016 / 20.00

foto: Vít Štaif

Začínáme vyprávět ve chvíli, kdy pocítujeme osamocení, kdy objevujeme chybějící lásku. Experimentální zpěv, extrémní tanec, spalující rytmus a osobní zpověď tanečnice a performerky Cecile Da Costa se zrcadlí v příběhu Atiqa Rahimi Kámen trpělivosti pojednávající o ženě, která se po mnoha letech mlčení rozhodne vyprávět svému muži, který upadl do kómatu. Podobné je to s Cecile da Costa, tanečnicí, umělkyní a zpěvačkou, začínající vyprávět svůj dojemný příběh v okamžiku, kdy se rozsvítí světla na jevišti.

Režie: Petr Boháč
Choreografie: Cecile Da Costa
Performer: Cecile Da Costa
Hudba: Honza Šikl